

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 1329
Tarih: 06.03.2016

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Ocak ayında asgari ücrete yapılan zamla birlikte, Oyak-Renault işçilerinin ücret iyileştirmesi, ve üyesi kalmayan Türk-Metal sendikasının fabrikada ki temsiliyetinin sonlanması talebiyle başlattıkları eylemler sonucunda Oyak Renault yönetimi 30'a yakın işçiyi işten çıkarmış, bunu demokratik bir şekilde protesto eden işçiler kolluk kuvvetler tarafından fiziksel şiddete maruz kalmış, süreçte toplamda 30'a yakın işçi gözaltına alınarak tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edilmiştir. İşverenin hukuksuz davranışları yanında, kamu otoritesinin de işçilerin değil, işverenin çıkarlarını gözetecek şekilde davranarak işçilerin temel hak ve hürriyetlerini kullanmalarını engellemesi kamuoyunun vicdanını yaralayan bir husustur ve anayasaya ve ILO sözleşmelerine aykırıdır. Yaşanan bu süreçte işverenin ve kamu görevlilerinin gerçekleştirdiği ihlallerin tespit edilmesi ve alınacak tedbirlerin belirlenmesi amacıyla Anayasanın 98. İç tüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ve teklif ederiz.

İdris BALUKEN

HDP Grup Başkanvekili

GEREKÇE

Ücretli işçiler, emeklerinden başka bir şeyleri olmayan sınıftır. Hayatlarını sürdürmek için emek güçlerini üretim araçlarını ellerinde bulunduran sermaye sınıfına kiralarlar. Bu sebeple tekil işçiler, sermaye sınıfı mensuplarına karşı pazarlıkta dezavantajlı konumdadırlar. İşçiler, bu asimetriye karşı mücadele etmek için bir araya gelir, sendikalarda ve işçi birliklerinde örgütlenirler. İşçi mücadeleleri ve kazanımları tarihi, bir yönüyle sermaye sınıfına karşı geliştirilen bu birliklerin tarihidir. Eğer devlet, genelde anlatıldığı gibi “yurttaşlar arası toplumsal bir sözleşme” ise ve yurttaşların tamamına yakını da ücretli işçilerden ve ücretli işçi adayı işsizlerden oluşuyorsa; beklenen odur ki kamu otoriteleri işverenin çıkarları karşısında işçilerin hak ve özgürlüklerini korusun, kollasın. Ancak son yıllarda başta metal sektörü işçileri olmak üzere tüm işçilere yönelik gerçekleşen hak ihlalleri, sendikalaşma oranının OECD içindeki en düşük rakama gerilemesi, kamu otoritelerinin tercihini giderek daha fazla bir şekilde işverenlerden yana kullandığı şüphesini doğurmakta ve işverenlerin de bu örtük güvence algısıyla daha fazla hukuksuzluğa saptığını bizlere göstermektedir.

Geçtiğimiz yıl Mayıs ayında Bursa'da metal fabrikalarında çalışan Türk Metal üyesi işçiler, Türk Metal'in fabrikalarla imzaladığı toplu iş sözleşmesine itiraz etmişler ve sözleşmenin değiştirilmesi ve Türk Metal'in fabrikaları terk etmesi talebiyle çeşitli eylemlilikler düzenleyerek tepkilerini dile getirmişlerdi. Bunun üzerine bir çok işçi usulsüzce işten çıkarılmış, ülkenin bir çok yerinde greve giden metal işçilerine çevik kuvvet müdahale etmiş, hatta fabrika içlerine girerek gözaltı yapmaya çalışmışlardı. Yapılan grevler “milli güvenliği tehdit” gerekçesiyle Hükümet tarafından 2 ay süreyle ertelenmişti. Kamuoyunda “Metal Grevi” olarak bilinen bu süreç, Oyak Renault fabrikası işçilerinin Türk Metal sendikasıdan istifa edip, DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'na geçmeleriyle tamamlanmıştı. Ocak ayında asgari ücrete yapılan zamlarla birlikte, Oyak Renault fabrikası işçileri ücretlerinin iyileştirmesi, Birleşik Metal-İş'in işçi sendikası olarak tanınması ve işçi üyesi kalmamasından dolayı yetkisi de kalmayan Türk Metal-İş sendikasının fabrikadaki temsiliyetinin sonlanması talebiyle fazla mesai ve iş çıkışı sessiz oturma eylemleri başlatmıştır. bunun üzerine de Fabrika yönetimi 28 Şubat 2016 tarihinden itibaren üretimi durdurmuş ve cep telefonu mesajı ile 10 ve ardından 12 işçiyi işten çıkarmış, ayrıca 50 kişiyi de idari izne ayırarak işçileri mağdur etmiştir. İşten atılan arkadaşlarının işe iadesi için direnişe geçen işçiler polisin fiziksel şiddetine maruz kalmış, işçiler ve aileleri tel örgülerle çevrilerek abluka altına alınmış ve çok sayıda Renault işçisi gözaltına alınmıştır. Akabinde, işyerine ve evlere uzun namlulu silahlarla yapılan şafak baskınları ile 22 işçi daha gözaltına alınmış ve tutuklanmaları talebiyle mahkemeye sevk edilmiştir.

İşçi hak ve taleplerinin ulusal güvenliğe ve ekonomik gelişmeye engel olarak algılamak, söz konusu “ulusun” bizzat işçilerden oluştuğunu unutmak ve ekonomik gelişmeyi de sadece sermaye sınıfının kârını arttırması olarak yorumlamak anlamına gelmektedir. Demokratik işçi eylemlerine yönelik böylesi bir tutum, başta toplumsal vicdana, anayasaya, 6356 no'lu Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu'na ve Türkiye'nin onayladığı 8 adet ILO sözleşmesinin hükümlerine aykırıdır. Kamu otoritesinin gerçek anlamda bir toplumsal sözleşme haline gelebilmesi ve öncelikle emekçi halkların haklarını gözetken bir kurum olduğunun kamuoyuna gösterilebilmesi için, halkların temsilcisi olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin sorumluluk alması ve yaşanan bu hak ihlallerini araştırarak, alınacak tedbirleri belirlemesi gerekmektedir.